

ԵՐԵՅՈՒՆԵՐԿՈՒԵՐՐՈՐԴ ՏԱՐԻ

ՄՇԱԿ

ՀԻՄՆԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾՐՈՒՆԻ

Տարեկան գինը 10 ռուբլի. կէս տարվանը 6 ռուբ.
Առանձին համարները 5 կոպէկով.

Թիֆլիսում գրվում են խմբագրատան մէջ.

Մեր հասցէն. Тифлис, редакция «Мшакъ».
Կամ Tiflis, Rédaction «Mschak».
Տէլէֆոն № 253.

Նմանազրութիւնը բաց է առաւօտեան 10—5 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերէն).

Ցայտարարութիւնը ընդունվում է ամէն լիզուով.

Ցայտարարութիւնները համար վճարում են
իւրաքանչիւր տողատեղին 10 կոպէկ.
Տէլէֆոն № 253.

ԲԱՅՎԱԾ Է ԲԱԺԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ

ՄՇԱԿ

ՔԱՂԱՔԱԿԱՆ ԵՒ ԳՐԱԿԱՆԱԿԱՆ ԼՐԱԳՐԻ

ԱՌԱՋԻԿԱՅ 1905 ԹԻՖԼԻՍԻՆ

(33-րդ ՏԱՐԻ)

«ՄՇԱԿ»-ԿԸ ՀՐԱՏԱՐԱՐԱՎԻ ՆՈՅՆ ՊՐՕԳՐԱՄՈՎ ԵՒ ՆՈՅՆ ՈՒՂՆԱԹԵԱՄԵ

ամէն օր, բացի տօներէն յաջորդող օրերէն:

ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՆԸ. «Մշակ» տարեկան գինը 10 ռուբլի է, տասն և մէկ ամսվանը նոյն-
պէս 10 ռ., տասն ամսվանը՝ 9 ռ., ինն ամսվանը՝ 8 ռ., 8 ամսվանը՝ 7 ռուբլի, եօթ և վեց
ամսվանը՝ 6 ռ., հինգ ամսվանը՝ 5 ռ., չորս ամսվանը՝ 4 ռ., երեք ամսվանը՝ 3 ռ., երկու
ամսվանը՝ 2 ռ. և մի ամսվանը՝ 1 ռուբլի:

ԱՐՏԱՍԱՀՄԱՆՆԱՆ ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ. Ամբողջ տարեկանը պէտք է
վճարեն տարեկան 6 դրամ. Եւրօպայի բաժանորդները՝ 30 ֆրանկ. Պարսկաստանի
բաժանորդները՝ 10 ռուբլի:

Մշակին գրվել կարելի է ՆՄԲԱԳՐԱՏԱՆԸ. (Բազմաթիւ և Բարձրագոյն փողոցներ
անկիւն): Ստորագրել կարելի է միայն ամսի 1-ին:

Կայքէջէն ուրիշ քաղաքներէն «ՄՇԱԿ»-ին գրվելու համար և առհասարակ նամակներ
և ծրարներ ուղարկելու, պէտք է գրման հետեւել հարցերով. ТИФЛИСЪ, Редакция «МШАКЪ»
իսկ արտասահմանէն՝ ТИФЛИС, Rédaction du journal «MSCHAK»:

Ցայտարարութիւնները ընդունվում են բոլոր լիզուներով:

Ա. Պ. Ա. Ռ. Կ. ԲԱՅՎԱՆՈՐԴԱԳՐՈՒԹԻՒՆ 2 Է Ը Ն Դ Ո Ւ Ն Վ Ո Ւ Մ

Օլգա Միխայլովնա Անանեան իր զաւակներով խորին շնորհակալութիւն են ցայտ-
նում այն բոլոր հիմնարկութիւններին և անձերին, որոնք յարգեցին

ՍՏԵՓԱՆ ՅՈՎԱԿԻՄԱՆ ԱՆԱՆԵԱՆԻ

յիշատակը:

1—1

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

Նմանազրութեան կողմէ. Անցաւ տարին.—
ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Մամուլ. Բազմաթիւ իրա-
կանութիւններ. Ներքին լուրեր.— ԱՐՏԱՔԻՆ
ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ. Պատերազմի շուրջ.— Հեռագրի
ՆԵՐ.— ՅԱՅԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ.— ԲԱՆԱՍԻՐԱ-
ԿԱՆ. Մատենագրական խնդիրներ:

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ՄԱՏԵՆԱԳՐԱԿԱՆ ԽՆԴԻՐՆԵՐ

Վենետիկ, դեկտեմբերի 26-ին
«Մոսկովսկայա»-ի թղթակցութեան մէջ
խոստացայ կարգ մը տեղեկութիւններ հաղոր-
դել Տ. Նորայրի Բիւզանդացիին մատենագրա-
կան աշխատութեան մասին: Յանձնառու-
թիւնս կը կատարեմ. բայց նախապէս ըսեմ,
թէ պ. Մալխասեանցիին հրատարակութիւն-
ները շատ յարմար ժամանակին երևան եկան,
մեր գրական ու մատենագրական զարգացման
ծանրածանր խնդիրները հանրային մտահո-
գութեանը յանձնարարելու համար:

«Մշակին» թիւերը այստեղ հասնելէն թիւ
վերջը, բարեբեկ գուգաղիպութեամբ մը,
գրամատէր հայ մըն ալ յօժարակամ երեցաւ
Տ. Նորայրի տրամադրութեանը ներքեւ առժա-
մայէն փոքր գումար մը դնել, հայեւմար մեծ
բաղադրէ մը ծրագրին նախապատրաստութեան
ծախքներուն յատկացնելու առաջադրութեամբ:
Մեծիկ ու հիմնական գործին յաջողութիւնը
կը վերադառնալի ապագային, սպասելով՝ հրա-
տարակազմին ինչ ինչ խորհուրդներու իրա-
կանացման: Յուսանք որ, երբ ծրագրերը մէկ
կողմէն պատրաստուի, միւս կողմէն ալ լուրջ
աշխատութեանց ձեռնարկուի, հրատարակ-
չական ծրագրերը յաջողանալու նպատակաւ:

Արդէն պատրաստ կամ պատրաստուել վրա
եղող գործերուն անցնենք ուրիշ: Անշուշտ
ինքի պիտի ներուի ընդարձակօրէն չը ծա-
րանալ Տ. Նորայրի մատենագրական բոլոր
աշխատութեանց վրա: Հանդէսի մը յօդուած
չէ որ կը գրեմ, այլ՝ օրագրի մը ընթերցող:

ՆՄԲԱԳՐՈՒԹԻՒՆ ԿՈՂՄԻՑ

Մենք խնդրել էինք մեր բաժանորդնե-
րին շտապել յայտնելու մեզ իրանց հա-
ցէնները, որպէս զի լրագրի առաջուժը
չընդհատուի: Եւ պէտք է արձանագրենք,
որ վերջին օրերը, արդարեւ, մենք կա-
րողութիւն ունեցանք բաւական առաջ

ներուն կարճատև տեղեկութիւններ կը հա-
ղորդեմ:

Այդ աշխատութիւններէն՝ Տաղարանը գրե-
թէ պատրաստ է. ու, պէտք է հաւատալ, որ
երբ տպագրուի, շատ խաղաղաւ ընդունե-
լութիւն պիտի գտնէ ազգէն: Սորաւ ձեռնարկին
«Համով հոտով», պ. Կոստանեանցիին հաւաքա-
ծոյնները, ձանդակներն «Հնութիւնը Ակնայ»-ն,
Գուշակին «Դիւանը», և նմանօրինակ ուրիշ
հրատարակութիւններ կարգացող ժողովուրդը
արդէն գաղափար մը ունի իր երկրին երգե-
րուն դիւթական անուշութեանը վրա: Անոնց
մէջ է ցեղին սիրտը. իբր «ժառը» սիրտը:

Մեր բանաստեղծութիւնները ցիրուցան են.
վերև յիշատակուած են անոնց նման ուրիշ
գրքերու մէջ, օրագրներու և հանդէսներու
մէջ, ժողովրդին յիշողութեանը ու բերին
մէջ, լայն ջախջախուած, հատուկտոր, բեկ-
բեկ Այդ երգերը ինչո՞ւ չաժփողուին աղւոր
հատորի մը մէջ, որ մեր տրամութեան և ուրա-
խութեան ժամերուն ընկերը ըլլայ: Մեր հո-
գրին հրճուանքը կամ սփոփանքը ինչո՞ւ մի-
այն և միմիայն օտարէն հայցենք:

Բայց ո՞ւր է հայ, որ քիչ շատ ուսում ստա-
ցած է, կարող է արդեօք պատրաստել այդ
հաւաքածոյն: Բնականաբար՝ ոչ: Մեր ժողո-
վրդական երգերը անսխալ տպագրելու և ծա-
նոթութիւններով լուսարանելու համար, պէտք
ունի՜րք բազմամուտ բանասէրի ողջամիտ
քննադատութեանը:

Տաղարանի մը հրատարակիչը պէտք է որ
նախ և առաջ՝ ձեռագիր կարգով գիտնայ. գի-
տութիւն մը, որ ենթադրուածին չափ գիւրդին
գործ մը չէ: Ասկէ դատ. հայ լեզուն հիմնովին
սորված ըլլալու է գրաբարով, այլ և այլ դա-
բերու ընթացիկ բարբառներով, Հայաստանի
նահանգներուն տեղական զանազան դարձ-

տանելու բաժանորդները ցուցակները և
կարող էր. ինչեք գոհացնել ստորագրող-
ներին: Բայց բաժանորդները մի բաւա-
կան խոշոր մասը, որ չէ հասցնել ժա-
մանակին մեզ հասցէները, ստիպւած կը
լինի ստանալ յունվարի համարները ա-
ւելի ուշ:

Այն անձանց և հիմնարկութիւններին,
որոնք յոյս ունեն ստանալու լրագիրը
ձրիաբար, ստիպւած ենք յայտնել, որ
դեռ նուիրատուութիւններ շատ չենք ստա-
ցել այդ նպատակով, իսկ եղածները մա-
սին արդէն յիշատակել ենք լրագրի մէջ,
ուստի ձրի օրինակներ կարող ենք ու-
ղարկել սահմանափակ քանակութեամբ:

Այն անձինք, որոնք անկարող են միայն-
զամից հատուցանել լրագրի տարեկան
բաժանորդագիրը, կարող են մաս-մաս
վճարներով ստանալ լրագիրը և պէտք է
հոգան վաղօրոք ուղարկելու իրանց մաս-
նավճարները, որպէս զի լրագրի առաջ-
ման մէջ ընդհատումներ տեղի չունենան:

ԱՆՑԱՒ ՏԱՐԻՆ

Վերջացնում ենք տարին:

Տարվայ ամենախոշոր երկույթը ուս-
եապօնական պատերազմն էր, որ բռնկվեց
յունվարի վերջին օրերուն և ոչ միայն
շարունակվեց ամբողջ տարվայ ընթաց-
քում, այլ և ժառանգութիւն մնաց յաջորդ
1905 թվականի համար: Այդ պատերազ-
մից դուրս տեղի ունեցան քաղաքական
մի շարք խոշոր և աչքի ընկնող անցքեր,
բայց նրանք երկրորդական նշանակու-
թիւն ունեցան շնորհիւ այն առանձին
կարևորութեան, որ ունէին Հեռաւոր Ա-
րևելքի դէպքերը: Այդպիսի խոշոր անցքե-
րի դասակարգին են պատկանում Անգլիայի
արշաւանքը Տիբեթում, մակեդոնական
յուզովունցների արձագանքները, Փոքր
Ասիայի հայկական նահանգների նոր մար-
տիրոսագրութիւնները, գերմանական ար-

ւածքներով: Միանգամայն՝ պարսկերէնի, թըր-
քերէնի, արաբերէնի ընտելացած մը. մեր
երկրին բուսարանութեանն ու կենդանաբա-
նութեանը քաջամուտ մ: Առանց այս պայ-
մաններուն, ո՞ւր է նոր տաղարանի հրատա-
րակութիւն, մեր գրականութեան համար պար-
զապէս աղէտ մը պիտի ըլլայ:

Մէկ երկու տարի առաջ Պարսից հրատարա-
կուած «Գուշակին» մէկ երկու յաւելումով
երկրորդ տպագրութիւնը ապացոյց մըն է մեր
ստանդարտին:

Այդ հատորը նոր հրատարակուած էր երբ
Տ. Բիւզանդացիին Վենետիկ եկաւ: Պոսեցանք
«Գուշակին» վրա, որուն սքանչալի մըն է:
Դիտելու առաւ, որ նոր տպագրութեան մէջ,
անտիպ Գուշակ ըլլալով, երկու բանաստեղ-
ծութիւն կար միայն: Այդ երկուքը՝ օրինակ-
ւած էին Վենետիկի ձեռագրէն: Այդ ձեռագիրը
սակայն տասուներեք կամ տասնչորս երգ կը
պարունակէ: Բարբառաբար, Տ. Նորայր
ժամանակաւ զանոնք օրինակած և իր քովը
պահած է:

Երկրորդ գիտողութիւնը այն եղաւ, որ
հրատարակիչը Գուշակի հատուկտոր տունները
ուղկելով «կարգի կանօնի դնել», խառնաշփոթ
ընէ մը դուրս հանած է, որուն միտքը և հո-
գին անհասկնալի: Գուշակին բոլոր բան-
աստեղծութեանցը մէջ շատ քիչեր կը գտնուին
—երկու կամ երեք—որոնց տուններուն մէջ
կարծես են. զանոնք բռնի իրարու միացնել
հնարաւոր չէ:

Անոնցմէ դուրս կը մնայ սխալներու պա-
կանի շարք մը որ Գուշակին համը հոտը կը
փախցնեն: Հրատարակիչը կարող չէ եղած
մինչև իսկ «ծով»-ը և «գով»-ը իրարմէ զա-
նալանել:

Շաւանքները «հերերօ» կոչված սեւ-
մորթների երկրում, մի շարք դաշնագրու-
թիւններ եւրօպական պետութիւնների
միջև վերաբերեալ թէ առևտրական յա-
րաբերութիւններին և թէ միջազգային
վիճելի խնդիրների կարգաւորման, Ֆրանս-
սիայի և Հոսի յարաբերութիւնների
խզվելը, և մի շարք ուրիշ եղելութիւններ:
Ներքին հարցերի վերաբերութեամբ
1904 թվականը հարուստ չէր, բայց կա-
րևոր տարի էր այն տրամադրութիւննե-
րի շնորհիւ, որոնք առաջ եկան ներքին
գործերի նոր միմիայնոր նշանակման ա-
ռիթով: Մամուլը փորձեց հանդէս հանել
մի շարք էական կարիքներ, որոնք սպա-
սում են իրանց բաւարարութեան: Լոյս
տեսան պարբերական մամուլի նոր օրգան-
ներ ընդարձակ ծրագրներով և կենդա-
նութիւն ստացաւ հասարակական մտածո-
ղութիւնը:

Մեր հայկական ներքին կեանքը հարուստ
չէր եղելութիւններով: Մամուլը, որ հե-
տևում է կեանքի արտայայտութիւններին
և աշխատում է որոշ գիւրք բռնել նրանց
վերաբերութեամբ, համեմատաբար աւելի
քիչ առիթներ ունեցաւ խօսելու ներքին
գործերի մասին, քան նախկին տարիներ-
ում. բայց նա այնու ամենայնիւ կատա-
րեց հէնց նոյն մեր ներքին գործերի վե-
րաբերութեամբ մի շատ կարևոր դեր:
Մամուլը օգտվեց նրապատկի վրա գրված
խնդիրներէն յիշեցնելու այն սկզբունքների
և գաղափարների մասին, որոնք էական
են հասարակական կանօնաւոր զարգաց-
ման համար և որոնք մեր կուլտուրական
կեանքի լուսադոյն աւանդութիւններն են:
Մենք միշտ յիշեցնում էինք մեր հա-
սարակութեանը այն քաղաքակրթական
գործունեւորի մասին, որոնց միջոցով կա-
րող է մեր երկրը և ժողովուրդը բար-
գուաճել և առաջադիմել: Եւ մեզ միմի-
թաւում էր մեր ծանր աշխատանքի մէջ
այն ուրախալի երկույթը, որ մամուլի
ձայնը օրէցօր նուաճում էր աւելի և ա-

«Գուշակ»-ին վրա Տ. Նորայրի բազմաթիւ
սրբագրութիւններէն հատ մը յիշեցնեմ:

Գուշակ երգած է.

Հայ իմ փոքրիկ շամաւ

Երբ քու ծոցով տիրանամ.

Գուշակ երգած է ծով նման

Ծովը տեղ կ'առնի ի ջերման.

Փոքրիկ մեծերի լիւսամ

Ու մտնում ի ծոցդ ու լուրամ

Ծովերուց ալ ի դուրս ելնամ (և այլն), հրա-
տարակիչը ձեռագրէին մեծերի մեծ-
միկ ըրեք է, և այսպէս, բանաստեղծութիւնը
իւր նշանակութիւնը կը կորսնցնէ: «Մրտե-
միկ»-ը ջրային պոետիկ բաղ մըն է, և բա-
նաստեղծութեան ամբողջ գեղեցկութիւնը այդ
պատկերին մէջ է. բայց հրատարակիչը ուրիշ
գիտնաբար այդպիսի բառի մը գոյութիւնը: Այս-
պէս և ուրիշներ ու ուրիշներ:

Տ. Նորայր, արդէն ընդհանրութեան քաջա-
ծանօթ է, սքանչելապէս օժտուած է գիտուն
բանասէրի այն մեծ յատկութիւններով զոր
վերև յիշեցինք. իբ Տաղարանը կատարելա-
գործեալ հրատարակութիւն մը պիտի ըլլայ,
և մեր ժամանակին էն նշանաւոր մէկ գործը:

Կը յուսամ թէ այդ հատորին տպագրու-
թեանը համար թիւրս կարգաւորութիւն մը
ըլլայ:

Տաղարանին յետոյ կանցնիմ լեզուաբանա-
կան աշխատութեանց, որոնք երկու կարգի կը
բաժնուին. սրբագրութիւններ և բառարան:

Սրբագրութիւններուն հրատարակութիւնը
կրնայ շուտով կատարուիլ. ու, անոնց շատ
պէտք ունի՜րք: Ժամանակ անցնելու չի գար,
եթէ չենք ուզեր որ անգլիական մեթոդներ
տարածուին, սփռուին, գետնուրէն մեր լե-
զուին մէջ: Տ. Նորայրին 1882 ին Պոլիս հրա-
տարակած «Բառաքնութիւնը» կրնայ գաղա-

աւելի ընդարձակ շէջ մտնելու մեր ժողովրդի աւելումը:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

Մ Ա Մ Ո Ւ Լ

Ներքին պատերազմի դասերից մէկը, եթէ ոչ ամենազգացաւորը, այն է, որ ազգերի ոյժը գիտութիւնն է, որ առանց քաղաքակրթութեան բարձր աստիճաններին հասնելու ոչ մի ազգ չէ կարող աշխարհի մէջ գիրք գրաւել, նշանակութիւն ստանալ: Պատերազմը, ինչպէս յայտնի է, զրդիչ հանդիսացաւ, որ միւս սաստանում ուղարկութիւն դարձան մի շարք ներքին հարցերի վրա: Յայտնի է, որ Բարձրագոյն հրամանով ներկայումս միմեկմեկի կռիւները արդէն սկսել է բնութիւնն առնել այն բարեկարգութիւններէ հոգեւոր, որոնք անյետաձգելի են համարվում պետութեան մէջ իրաւական հաստատ կարգի հաստատելու համար: Հասարակական այն շարժման մէջ, որ ցոյց էր տալիս աշխտաձգելի կարիքները, մոռացված էր մի կարեւոր հարց—համայնականութիւնը: Ան աշխտաձգելի հարցն էլ երեւան է հանված, և հանդիսերը բարձրագոյն դպրոցների պրոֆէսորներն են: Ամենից առաջ յայտնի պրոֆէսոր Տիմիրեազով խօսեց «աշխատական պետութեան» մասին: Նրան ձայնակցեցին ուրիշ պրոֆէսորներ և այժմ ուսանող ամուսնի մէջ կարելի է յաճախ տեսնել պրոֆէսորների հաւաքական նամակներ, որոնք միահամուռ ցանկութիւն են յայտնում, որ մշակվին բարձրագոյն դպրոցների ինքնավարութեան, ազատ գիտութեան և այլ հարցերը: Մտադրութիւն կայ պրոֆէսորների համաժողով կազմել մի ընդհանուր ծրագրի մշակելու համար: Պրոֆէսոր Ֆեդոտինով այդ առիթով հետևեալն է գում «Наша Дня» լրագրի մէջ:

Պրոֆէսորների համաժողովը աշխտաձգելի անհրաժեշտութիւն է: Իսկոյն նրանց միջից պէտք է ընտրվի մի յանձնաժողով, որ մշակէ ընթացիկ ծրագրեր, հիմնված գիտութեան և լուսաւոյութեան կատարեալ ազատութեան վրա: Ակադեմիան (այսինքն բարձրագոյն դպրոցը) պէտք է ունենայ բոլոր անհրաժեշտ միջոցները սովորեցնելու և ուսումնասիրելու համար: Նա պէտք է բաց լինի ամեն մէկի առաջ (ոչ ցած յայտնի հասակից), առանց դասակարգի, սեռի, դասնութեան, նշանակաժգի բարձր հասակի սահմանափակման: Ակադեմիան գիտելիքի և ամեն մէկին, որ գիտելիքն է որոնում, բայց ոչ ինչ քաղաքական շահի, և ինչպէս որ անհրաժեշտ է մէջ ճշմարիտ գիտութիւնների, տաղանդների և ընդունակութիւնների մրցակցութեամբ: Իսկոյն պիտի ոչնչացվին բոլոր դիպոճները, որոնք բողոքով չեն երաշխաւորում և չեն էլ կարող երաշխաւորել

ճշմարիտ գիտութիւնը: Պրոֆէսորները չը պիտի լինեն չինովնիկներ, որոնք մի քանի դպրոցներում են ծառայում և երբեմն ազատ ժամանակ չունեն աշակերտների հետ պարագիտութեամբ: Պրոֆէսորների դասակարգի մէջ տեղ չը պիտի ունենան այնպիսի մարդիկ, որոնք մտնում են այստեղ ոչ թէ մրցութեամբ, այլ շնորհիւ ուրիշ տեսակ տաղանդների, որոնք ոչինչ վերաբերմունք չունեն դէպի գիտութիւնը: Ան աշխտաձգելի միջոցները են յայտնի յետոյ կը լինեն ճշմարիտ գիտութեան, գործունեայ լինեցնելու և տեխնիկների:

Աւելորդ է ասել, թէ որքան ցանկալի սկզբունքներ են սրանք պետութեան ընդհանուր կենսական շահերի տեսակետից:

«Մշակի» ընթերցողներին յայտնի է, որ նորերում Գանձակի և Շուշու հայերը նոր նոր աշխտաձգելի տալիս, թէ ինչպէս գիտեն յարգել իրանց հարեան ազգութիւնները: Յայտնի է, որ այդ երկու քաղաքներում հայերը իրանց հոգեւորականների հետ գնացին թուրքերի մէջից և այնտեղ իրանց ցանկացութիւնը յայտնեցին նրանց մեծ մուշտագի մանկան առիթով: Մի քանի ժամանակ առաջ մենք նոյն այս տողերում բերինք և այն, աւելի նշանաւոր փաստը, որ Շամախու հայերը թուրքական մի դպրոց պահպանելու նիւթական հոգը իրանց վրա վերցրին: Օտարականութեան, ազգամոլութեան այս տիպը ժամանակներում այս երեք խոշոր փաստերը ապացուցանում են, թէ ժողովրդի բազմութիւնը որքան հոգ է այն վայրերի կրթութեան, որոնք, աւելի, ինտելիգենցիայի սրտում են միայն բողոքով: Այս իրողութիւնը, յիշեալ դէպքերի ազդեցութեան տակ, խոստովանում է և «Каспий» լրագրի: Նա խորհուրդ է տալիս, որ ինտելիգենցիան օրինակ վերցնէ համարակից ժողովրդից, որ նրանց սովորէ թէ ինչպէս է դպրոց, ինչպէս պէտք է դպրոց, ինչպէս պէտք է գործել ընդհանուր բարօրութեան համար: Այն անվերջ կռիւների մէջ, որ մենք վերջին տարւոյ տարիներէ ընթացքում մղում էինք ներքին, թիւով ազգամոլութեան դէմ, մենք էլ շարունակ այդ էինք կրկնում, շարունակ ասում էինք, որ կենսաբ, ժողովրդը անդառնալի կերպով հաստատել են նախաշխուրթեան, միաբանութեան մեծ խորհուրդը և առանձնացման, թշնամութեան թոյն տարածողները պիտի ամաչեն այդ իրականութիւնից, պիտի օրինակ վերցնեն կենսիկ ապագա ընդունելու բնական թափոններից: «Каспий»-ն այսօր կրկնում է նոյնը: Կու է ուշ քան երբեք: Պէտք է լինի անկողն ու հետևողական: Եւ այնուհետեւ, ունենալով աչքի առաջ մի և նոյն ընդհանուր սկզբունքը, բոլոր առաջատար

ոյժերը իրար ձեռք կը տան՝ կովկասեան ազգերը համերաշխ ու միաբան քայլերով դէպի առաջադիմութիւն և բարօրութիւն տանելու համար:

ԲԱԳՈՒԻ ԻՐԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆԻՑ

Ինչպէս արդէն յայտնի է պաշտօնական հաղորդագրութիւնից, նախահանքերում և կերպարանգործարաններում ամսի 13-ից սկսվել է ընդհանուր բանտրական գործադուլ, որը շարունակվում է մինչև այժմ:

Նախարարներուցից ից ընտրած այդ առիթով մասնաժողովը ամսի 22-ին հրատարակեց մի յայտարարութիւն, որով խոստանում էր մի շարք բաւարարութիւններ բանտրներին, եթէ գործադուլը կը դադարեցնեն և ամսի 23-ին գործի դուրս կը գան:

Այդ օրը գործի դուրս չեկան և դարձեալ նոյն պաշտօնական հաղորդագրութիւնից յայտնի է այդ օրվայ աղէտաբեր դէպքի մասին՝ տեղի ունեցած Բալ խանի նախահանքերում:

Նախարարներուցից իրանց երկրորդ յայտարարութեամբ ամսի 23-ի օրը յետաձգվեցին մինչև ամսի 27-ի առաւօտեան ժամի 6-ը, երբ գործի դուրս եկած բանտրները կը ստանան իրանց առաջին յայտարարութեան մէջ առաջարկած դիւրութիւնները:

Բայց որովհետեւ մասնաւոր բանակցութիւնները երեւաց, որ այդ օրն էլ գործի չեն դուրս գալու բանտրները, ուստի նորից խորհրդացեց նախարարներուցիցի կողմից սխան ամսի 25-ին և 26-ին և, դարձեալ մի շարք փոփոխութիւններ ու զիջումներ անելուց յետոյ, կազմեց և այսօր, դեկտեմբերի 27-ին պատից կայացրեց հետևեալ նոր յայտարարութիւնը:

1) Օրով բանտր գործաւորներին օրը հաշուում է 9 ժամ:

2) Օրով աշխատող արհեստաւորներին և բանտրներին շաբաթական մի ազատ օր է տրվում՝ առանց վարձատրութեան:

Անսով աշխատող բանտրները, բացի երեք վախտ ունեցողները, ամսական չորս անգամ 24-ական ժամ ազատ են գործից՝ առանց ուսմանից դուրս գալու *):

3) Կրկնիկ և տօն օրերի նախընթաց օրը՝ բանտրները 8 ժամ է:

4) Ժամանակից դուրս արտադարձ աշխատանքներ տալ վերացվում է:

5) Գիշերվայ կարեւոր աշխատանքները կատարում են արտադարձ բանտրները, որոնց համար օրը հաշուում է 8 ժամով:

* Սին, Այս բանը կայ լինային վարչութեան կանոնադրութեան մէջ:

6) Տարաւազներին, վերաբերչիկներին, կօչիկներին և մասնաւորչիկներին համար սահմանվում է երեք վախտ: Իսկ քանդվող հորերի բանտրների համար այդ բանը մտցնվում է սխտեմատիքաբար, երեք վախտով աշխատող բանտրների թիւը—5, իսկ երկու վախտով 6-ական մշակ:

7) Նախահանքերի արհեստանոցներում հրաշք եղածին չափ վերացվում են կապալով տրվելիք աշխատանքները:

8) Խոյս կր սրվի կապալաւուներին միջոցով գործեր կատարել տալուց, եթէ հնար կը լինի այդ գործերը կատարել բանտրական արտելների միջոցով:

9) Դործ փնտող բանտրներին համար ընդունելութեան ժամեր են նշանակվում և ազատ տեղերի մասին յայտարարութիւններ են կախվում:

10) Մի տօկարին մէկից աւելի ստանօկ տալու դէպքում նրան տրվում է և փորձված Բարգան (подручник):

11) Ձեռնարկութեան ազմեխտարացիայի վերաբերմունքը ծառայողներին հետ միշտ անպայման քաղաքավարի պիտի լինի:

12) Վարձատրութեան միջնալ չափ է սահմանվում հետևեալ բանտրների համար:

Գանդուղ հորերի բանտրներին 20 բուրլի	
Տարաւազներին	21 »
Վերաբերչիկներին	18 »
Կօչիկներին	22 »
Մասնաւորչիկներին	21 »
Հասարակ մշակներին	20 »

Օրով բանտր մշակներին 70—90 կօպ. օրական առանց բնակարանի և 60—80 կ. կազարմայում տեղ տուած դէպքում:

Աշակերտներին նոր մտնելիս տրվում է օրական 40 կ.՝ առանց բնակարան տալու պարտաւորութեան:

13) Սահմանափակվում է երեք շրջան. գործարանական (Սե քաղաք), Բերի Հէյբաթի և Բալխանու նախահանքերի: Մի շրջանից միւսը տեղափոխելու դէպքում օրվայ վառձի 30% աւելի է տրվում: Բացի այդ տրվում է նաև ճանապարհածախս և տեղափոխութեան համար գործադրած ժամանակը հաշուում է ինչպէս աշխատանքի ժամանակ:

14) Հիւանդութեան դէպքում աշխատանքի վարձը կիսով չափ տրվում է 1 օ ամսվայ ընթացքում, իսկ բնակարանի վարձը տրվում է լիովին: Բանտրների բժշկութիւնը պարտաւորեցուցիչ է ձեռնարկութեան հայրին:

15) Ձեռնարկութեան ազմեխտարացիայի պատճառով առաջացած անգործութեան ժամանակը վարձատրվում է լիովին: Յետագայ գործադուլների ժամանակ բանտրները ոչ մի վարձատրութիւն չեն ստանում:

փար մը տալ սրբազրութեանց կարեւորութեանը վրա: Քիչ մը աւելի բացատրութիւն:

Երբ Հ. Ալիշանին Հայ-Բուսակը հրատարակեցաւ, Տ. Նորայր անոր մէջ եղած սխալները առանձին տետրակի մը մէջ սրբագրեց, և վաճառեց Լուսինեան բառգրքի հեղինակին: ձեռագիրն ալ Վիեննայի վաճառ խրէից:

Այդ սրբագրութիւնները բնականաբար մեր լեզուին անմիջականն և է ծառայութիւն չը բաւարարէին, վասն զի մինչև Լուսինեան բառգրքին տպագրութիւնը անտիպ մնացին: Այդ երկուստեք երկարութեան երկուսէն յետոյ ալ, դժուար էր փոփոխութիւնները ելլել և բաղդատութիւններ ընել: ժամանակը որ դժուարին էր կատարել, թէ Հայ-Բուսակը շատ սխալներ կը պարունակէ: Ու, Ալիշանին աւելանել կցուած հեղինակութեամբ, ուրիշներուն ներքին էր, անոր ընդունած բառերը վստա՛օրին կիթարկելն և է պարագայի մէջ:

Տ. Նորայր այլ և այլ բառարաններու մէջ գրեցի ու միջոցաւ երեւան եկած բազմաթիւ սխալները հաւաքած ու սրբագրած է: Ի՛նչքան շփոթութիւններ. կենդանին ծաղիկի հետ շփոթուած, բոյս մը մարմին անդամի մը հետ, բառ մը ուրիշ բառի տեղ առնուած, ու այս ամեն դժբաղդ խառնակութիւնները մեծ մասամբ հետևանք են Հայաստանի լեզուին անհմտութեան, կամ՝ օտար լեզուներու մէջ կիսատ գիտութեան: Քիտական մտքի տկարութիւնն ալ իր ազդեցութիւնը ունի:

Հասանելի մեր աւելի ճշգրիտ գաղափար մը տալու համար, օրինակ մը յիշեմ:

Լեզուարդին մէկ բանաստեղծութեանը բառի մը տողերը թարգմանելու պէտք ունեցել էի. մէջը «ճննաթրա» բառը կար, Ֆրանսերէնը՝ «ժընէ», առձեռն գիտական բառգրքերում մէջ «ժընէ»-ին հայեցակար՝ «որոշ» գրուած թեանն էր. և ես ալ ըստ այնմ կրնայի գրել: Բայց կրնանք խօսիլ լուսինեան մէջ Տ. Նորայր գիտել տուաւ վրա:

որ, բոլոր բառգրքերը սխալած էին «որոշ»-ը համարելով «ժընէ»: Մինչ «ժընէ»-ն բոյս է, «որոշ»-ը՝ ժամակ մըն է. սխալումը առաջ եկած է «բաթը չէ չէ» և «բաթը պէ՛րճէ՛յի» բառերուն շփոթումէն: Առաջինը՝ բոյս մը, և «ժընէ», ճննաթրա. երկրորդը՝ ժամակ մը, և «որոշ»-ը, որ շատ անգամ, ուղտերուն վզէն կախուած կը տեսնենք:

Յիշատակելով այս մէկ օրինակը, կուզեմ հասկնել, թէ որքան պէ՛տք ունինք անմիջական սրբագրութեանը: Վերջապէս ընդունելու է որ, գործները չեն կրնար միահամայն, բազմաձևութեամբ լեզուագիտութեամբ ընել և ճշգրտել իւրաքանչիւր բառի որոշ նշանակութիւնը:

Ո՛ր է թիւրիմացութեան տեղի չը տալու համար, պէտք կը տեսնեմ ըսել, թէ «սխալներու» խորքին մէջ դիտուած չունենանք՝ բազմաշխատ վստաւորութեան պարսաւել կամ անոնց արժանիքը ուրանալ: Ալիշան, Գալանի, Մէն-ճիւրի, Լուսինեան և շատ ուրիշներ, մեր լեզուին զարգացմանը համար ինչ որ կրնային ընել ըրած են. բայց յառաջդիմութիւնը միշտ ռահվիրայներու կարգում է: Մեղադրենք, պարսաւենք այն անասունները, այն ընկերական հաստատութիւնները, այն ժողովուրդները միայն, որոնք կուզեն մնալ հին ուր որ էին: Երբ Տ. Նորայրին խնդրեցի Հայ-Բուսակին սրբագրութեանը առանձին տպագրութիւնը, պատասխանեց, թէ՛ այժմ այլ և աւելի թէ՛ աշխատանք է տարւոյ տատակերկու տարի առաջուան գործ մը նոյնութեամբ հրատարակել: Եթէ պէտք ըլլայ, շատ աւելի կատարելագործեալ աշխատութիւն մը ընելու յօժարեալ մը:—Ահա յառաջդիմութիւն: Այսպէս ուրեմն, փառաստանով մեղադրանքի կամ անբաստանութեանն և է ենթարկութիւն, անկասկածն էր. և ես ալ ըստ այնմ կրնայի գրել: Բայց կրնանք խօսիլ լուսինեան մէջ Տ. Նորայր գիտել տուաւ վրա:

Թող տալու չենք որ սխալները տարածուին, սփռուին, և ամեն մտքի մէջ տեղաւորուին: Բայց ի՛նչ ընել: Ան այժմ շատ դժուարին է նորայրեան ֆրանսահայ բառգրքի երկրորդ տպագրութիւնը, որ կատարելագործեալ հեղինակութիւն մը պիտի ըլլ: Այժմ ինչ որ կարելի է ընել ուրիշ բան չէ բայց եթէ, տեսակ մը բնագրած «սխալացոյց» տպագրել: Իւրաքանչիւր հայ կրնայ հատ մը ունենալ և իր ձեռքը ունեցած բառարաններուն մէջ հարկ եղած սրբագրութիւնները ընել: Նշիկական բառագիտութիւնը զոր քան տարի մը առաջ Տ. Բիւրախցեցին Պօլսո հրատարակեց, մեր առաջարկած «սխալացոյց» ին իր օրինակը կրնանք ներկայացնել: Եւ այս առիթն հնարաւոր պիտի ըլլայ Տ. Նորայրին օգուտը ու տպագրել Հայաստանի կարգ մը բուսաբանական, կենդանաբանական բառերը, անոնց ճիշտ ու ճիշտ ֆրանսերէնովը, զոր ստուգած է:

Իսկ լեզուաբանութեան գլուխ - գործոցը պէտք է ըլլայ այն մեծ բառգրքը, որու մասին խօսեցայ այդ յօդուածին սկզբնաւորութեանը: Եւ յուսամք, մաղթենք և կարելին ընենք, որպէս զի ինչ որ առկաւին խորհուրդ է, ան իրականութիւն ըլլայ:

Իր երկրամասարկութեանը էն թարգմտելին ի վեր Տ. Բիւրախցեցին կաշխատի մեծ Հայկազանի մը պատրաստութեանը, բայց ունի ծրագիր ու որ շատ յառաջդիմական մտքով պատրաստուած է: Հեղինակը չի կաշխատել իր հին գրաբանով, այլ հայ լեզուին բոլոր բառերը ամբողջովին ներկայացնել կուզէ: Իր բառգրքը պիտի պարունակէ գրաբանը, բաղմաղորմանի, ինչ որ ցատորին դարերու լեզու կը կոչուի. ժողովրդական բարբառը, զոր պօսնելները սովոր են «գաւառաբարբառ» անուանել, վանք, Մուշը համարուելով Պօլսոյ գա-

ւառները, ժամանակակից բառերը: Իւրաքանչիւր բառ պիտի ցուցատուրուի, Հայաստանի այլ և այլ նահանգներու մէջ ունեցած իմաստներովը, եթէ տարբերութիւններ կան, նաև այլ և այլ ժամանակներու տարբեր տարբեր առուներովը:

Այսպէս համառօտ գաղափար մը տալով այդ բառգրքին վրա, յուսալիք սպասենք որ վերեւ յիշուած խորհուրդները իրագործուի սկիզբ և շուտով երի Նորայրեան մեծ բառգրքին ծրագիրը:

Տ. Նորայրի պատմական աշխատասիրութեանց համալուր բաղձանք է: «Քննաթրա», «Կորին վարդապետը», կը բաւեն հեղինակութեան մը կարեւորութիւնը հաստատելու: Հայոց բոլոր ուսումնականները միաձայն են Տ. Նորայրի մասին իրենց գնահատմանը մէջ: Պատմականացին յարգալիք նամակները այս ճշմարտութիւնը կը հաւատան: Դժբաղդաբար մենք առ այժմ միջոց մը չենք տեսնել, որպէս զի Տ. Նորայրին խորին հմտութիւնը օգտակար ըլլայ հայ պատմագիտներու հրատարակութեան: Խնդիրը հրապարակ դրուած ըլլալով, խօսքը դրած ունեցողներուն կը մնայ:

Թէ և նախորդ թղթակցութեան մէջ խօսած էի քննել այն խնդիրը, թէ ինչպէս հնարաւոր է Տ. Նորայրին գործերը հրատարակել տալ սակայն առ այժմ այդ նիւթին վրա գրելու պէտք մը չեմ տեսնել: Յարգալիքութիւնը, որու մասին խօսեցայ, նորութիւն մըն է որուն ինչ երկոյնն առնելուն պէտք է սպասենք, ըստ այնմ առաջարկներ ներկայացնելու համար: Հիմկու հիմա, յուսալիք սպասենք:

Յ. Գ. Տ. Նորայրին տեղեկացայ որ «Արաբառ» ալ կը ստանայ եղեր խմբագրութեան կողմէն:

16) Ռոճիկները արվում են ամսական երկու անգամ՝ 10-ին և 25-ին կամ 5-ին և 20-ին:

17) Արհեստանոցները պետք է շինվեն առողջապահական բոլոր պահանջներով:

18) Ցարմար և առողջապահական պայմաններով կահավորված բանականների խնդիրը բաց է մնում մինչև գանձարանի՝ այդ նպատակի համար առանձին հող յատկացնելը:

19) Այն բանտներին, որոնց գործառնությունը հնարաւորութիւն չունեն բնակարան տալու, բնակարանների փող է տրվում այս չափով. Լանկեի օրգանում.

Ընտանիքով արհեստավորներին 13 ր. ամսական Ամուրի » 7 » »

» մի ճահարներին (МОЛОТОВ) 3 » »

Ընտանիքավոր » 6 » »

Լեւ Բալախի օրգանում.

Ընտանիքավոր արհեստավորներին 8 ր. ամսակ. Ամուրի » 4 » »

» մի ճահարներին 6 » »

Ընտանիքավոր » 3 » »

Ընտանիքավորներին կերուխն արվում է հանքերում և և գործարաններում ամսական մէկական պուդ, իսկ ամուրիներին՝ կէսական պուդ, ինչպէս նաև վառելիքի համար մագուիթ և նաւթ և խմելու ջուր:

Իսկ Բալախի օրգանում ապրող Բիբի Հէյ-բաթի բնակողներին համար մի և նոյն բաները արվում է կրկնակի քանակութեամբ:

Ամուրի ոչ մի տեղ չէ արվում:

20) Ամեն շաբաթ բաղնիքի օգտվելու ձրի տոմսակներ են արվում:

21) Իւրաքանչիւր հանքում առանց պիտանի սենեակներ են յատկացվում բանտներին ճաշելու համար:

22) Մուշարիութիւնները վերացվում են:

23) Բանտարների հաշւետարակները (Расчеты книжки) պետք է տպագրվեն ռուսերէն և տեղական մէկուսով լեզուներով, հայերէն, վրացերէն և թուրքերէն:

Չունարկութեան համար վերև բերած լրացումները և փոփոխումները պարտաւորացուցիչ են միայն այն դէպքում, եթէ գործերը ամբողջութեամբ կը վերականգնեն երեքշաբթի օրվանից, ամսի 28-ից, առաւօտեան ժամը 6-ից: Այդ դէպքում բոլոր ամսով ծառայողները, որոնք գործադուլի ժամանակ գործի են դուրս եկել, տրվում է իրանց վաճճը այդ բոլոր օրերի համար լիովին. իսկ արհեստավորները և օրով բանտարները, նոյնպէս և գործի դուրս չեկած ամսական բանտները, ղեկտեմբերի 16-ից մինչև գործերի վերականգնումը, ստանում են իրանց հասանելի վաճճի կէսը: Իսկ եթէ գործերը ղեկտեմբերի 28-ին էլ չը վերականգնեն, այն ժամանակ ձեռնարկութեան ադմինիստրացիան իրան ազատ է համարում իր վրա վերցրած բոլոր վերև յիշած պարտաւորութիւններից, իսկ բոլոր արհեստավորները և բանտները, ինչպէս և օրով, նոյնպէս և ամսական, հեռացված են համարում ղեկտեմբերի 16-ից:

II

Ամսի 24-ի դիշերը, ժամը 12-ից նոյն, Բալախի նաւթահանքերում, Նորէլի Սաբունչի № 18 հողաբաժնում բուսկից հրդեհ, որը կը լսնէ այդ և 20 հողաբաժնի վրա գտնված նաւթահանքերը իր միջնանկերով, ապա հրդեհը նայալ Մուսովի-Կովկասեան նաւթարդիւսանքերական ընկերութեան նաւթահանքը և այստեղ էլ կլանեց հինգ վիշկաներ, որից յետոյ հրդեհը դադարեց՝ շնորհիւ քառու բացակայութեան: Նորէլի նաւթահանքում այրվեցին նաև երկու նաւթամբար:

Ամսի 26-ի գիշերվայ ժամը 10-ին մօտ, նաւթահանքերում նորից հրդեհ բռնկվեց միա-ժամանակ երեք տեղում և մինչ գիշերվայ ժամը 2-ը անհգին տարածութիւն նաւթահանքերի աւերակներ դաժնեց՝ կլանելով մօտ հարիւր հատ նաւթահանքեր գտնադան մեքենաներով, գործիքներով, գործիչ շինութիւններով: Ամբողջ փնտր չափը և այրված հորերի ձիւղ թշուր այսօր անհնար եղաւ որոշելու, ուստի մասնաժամանութիւնները կը հաղորդեն հեռեկալ անգամին: Այրվել են հեռեկալ ֆերմաների հանքերը: Շիրակի, Բազուի նաւթային ընկերութիւն, Տէր-Ակոպով, եղբ. Կրասիլնիկեաններ, Կասպիական ընկերութիւն, Նորէլ և Եւրոպական նաւթային ընկերութիւն: Վնասները հնազանդ են:

Առ այժմ այսքան:

Ռ. Յովաննիսեան

27 ղեկտեմբերի
Բազու

ՆՆՐԻՆ ԼՈՒՐՈՐ

Բարձրագոյն հրամանով խօրհայի դէմ կուեղու համար Կովկաս եկած ղեկերալ-մայօր կոմս Պ. Պ. Շուվալովը ղեկտեմբերի 29-ին, երեկոյեան գնացքով Թիֆլիսից մեկնեց Երևան:

Կուր գետի վրա սկսել են կառուցանել ուսաց և հայոց համար Յորդանաններ, որոնց շինելու վրա հսկում են քաղաքային ինժեներներ պ.պ. Մէլիք-Բէգլարեան, Հախնազարեան և Չարմախազեան:

Ինչպէս յայտնի է, Ասխաբադում ղեկերալ Կովալեովը մի անմեղ պատճառով սարսափելի ծնծի էր ենթարկել տուել 6 կողակների ձեռքով ղեկերական բժիշկ Ն. Պ. Չարուսովին: Գինեթալին ենթարկել էին դատի, բայց դատավարութեան ժամանակ չէին կանչել ղեկերալ բժիշկ Չարուսովին: Այդ գործի լուրը տարածվեց ամբողջ Ռուսաստանում և թնդացրեց հասարակական բոլոր զգայուն խաւերը: Ամեն կողմից ուղարկվեցին որոշումներ, հետաքրքիր ունամաներ, որոնք յայտնում էին իրանց համակրութիւնը տուժողին: Մօսկվայի և Պետերբուրգի երդուեալ հաւատարմատարների կորպորացիան իր վրա է ընդունել բժիշկի դատը առաջ քաշելու: Շատ պրօֆեսորներ, մամուլի գործիչներ, բժիշկների Պրիբադիւսան ընկերութիւնը և այլ հազարաւոր անձեր ու ընկերութիւններ արտայայտեցին իրանց դայոյթին այդպիսի մի բարբարոս արարքի համար:

Այսօր, ամսիս 31-ին, լրանում է ղեկերալ-կոչների ցուցակում գրվելու ժամանակամրջը: Երբ այն երիտասարդները համար, որոնք ծնվել են 1883 թուի հոկտեմբերի 1-ից մինչև 1884 թուի հոկտեմբերի 1-ը և որոնք ենթարկվում են վճակահանութեան 1905 թուի հոկտեմբերին:

Ստացանք Ե. Լալայանի կաղած «Մօլա-Նարեդդին» կոչված գրքից, որ կազմում է ժողովրդական առակների առաջին հատորը: Ներկայ աշխատութիւնը լոյս է տեսնում երկրորդ տպագրութեամբ: Գինն է 25 կօպէկ:

Ֆինանսների մինիստրութիւնը պետական կօնսորի հետ համաձայնութեան գալով, տեղեկացրել է բոլոր վարչութիւններին, որ այժմ կատարվող և 1905 թուի ընթացքում աչքի առաջ ունեցվող ծախքերը աչքի առաջ ունենալով, պետք է մտցնել ծախքերի ցուցակի մէջ միայն ամենամահաբաժնու ծախքերը: Դրա համար պաշտօնեաների ոռնկիներն աւելացնելու համար եղող առաջարկները կը մնան մինչև նոր տնօրէնութիւն:

Առաջիկայ 1905 թւականի յունվարի սկզբին Թիֆլիսի քաղաքային վարչութեան կից գտնվող ղեկերական առեանը կը սկսէ այլուրեւնական կարգով ցուցակագրել այն երիտասարդներին ամուսնացուցակը, որոնք ենթարկվելու են վճակահանութեան առաջիկայ 1905 թուի հոկտեմբերի 15-ին: Յիշեալ ցուցակները կախված կը լինեն վարչութեան ընդունաւանում, որ ամեն մարդ կարող է դիմել նախկին և ուսուցիչու: Նկատած սխալների և բաց թողվածների մասին իւրաքանչիւրը կարող է դիմել ղեկերական առեանին, ներկայացնելով իր մտաբերակները և այլ ղեկումէնաները:

Կազանի համալսարանում բժշկական մասի վերջնական քննութիւններն աշխարհ լինելու փոխարէն կատարվելու են այս գարնանը—փետրվարի 15-ից մինչև ապրիլ 1-ը: Արագացվում է բժիշկներ դուրս թողնելու գործը, որովհետև շատ տեղերում բժիշկների կատարեալ սով է:

Վրաց «Ցնօրիս-Փուրցելե» լրագիրը հաղորդում է, որ Բագուի ներկայ նահանգապետ իշխան Նակաշիճէն ստանում է մի ուրիշ աւելի բարձր պաշտօն:

«Հ Օ.» լրագրին հեռագրում են Պետերբուրգից, որ «Մարառովի» նահանգի վրա այլ և չէ տարածվելու ուժեղացրած պաշտպանութեան օրէնքը, որի ժամանակամիջոցն այդ նահանգում լրացաւ ներկայ ղեկտեմբերի 5-ին:—Դա պէտք է համարել Ռուսաստանի թեթևացման համար արվող համակրելի քայլերից մէկը, որովհետև երկրի մի հնազանդ մասը գտնվում է ուժեղացրած պաշտպանութեան օրէնքի ազդեցութեան տակ, իսկ դա

մի այնպիսի կարգ է, որ մշտական վերահսկողութեան տակ է պահում երկրի ամբողջ ազգաբնակչութիւնը:

Ստացանք Դ. Աղայիանցի «Հէքթաթներ» առաջին և երկրորդ գրքից, որոնք լոյս են տեսել Ստ. Լիսիցեան և ընկ. հրատարակութեամբ: Գրքերից իւրաքանչիւրի գինն է 25 կօպէկ:

Ինչպէս յայտնի է, յունվարի սկզբներին առաջիկայ եռամսակի համար պիտի կայանայ 100 լիազօրների ընտրութիւնը Թիֆլիսի մեշչանների հասարակութիւնից: Դ. Կանք, պ. Նահանգապետի կողմից հաստատվելուց յետոյ, կը դիմեն մեշչանների և հարկահաւաքների աւագներին, 10-ը հարկահանների, որքերի դատարանի 2 անդամներ և դրանց համար մի մի տեղապահների ընտրութիւն կատարելու գործին: Կանգիդատներ աւագի համար առայժմ աչքի առաջ ունեն ներկայ աւագին՝ պ. Ստեփան Դանդուրեանցին, Ա. Աղայիանցին և Ա. Աղաբիճէին, իսկ հարկահաւաքների աւագի համար աչքի առաջ ունեն Ն. Նապարեան, Ս. Մախարաբիճէին և Մ. Չըմէկեանին:

«Հ. Ա.» լրագիրը հաղորդում է, որ Հեռուոր Արեւիքի դէպքերի պատճառով պետական կառուածների մինիստրութեան բիւրօյէտը կրճատման է ենթարկվում: Ի միջի այլոց պակասելու է 103/0 ով՝ այսպէս կոչված «դուրս տրվող կապալաւորում» ր:

Ժողովրդական լուսատրութեան մինիստրութեան մէջ ներկայումս հերթական հարց է դարձել գիւղատնտեսական բարձրագոյն մի ինստիտուտ բանալու խնդիրը: Նէժին քաղաքի պատմա-լեզուաբանական ինստիտուտը նախ ցանկութիւն կար վերածելու գիւղատնտեսականի. այժմ այդ միտքը թողնված է և ինստիտուտ հիմնելու համար վայր ընտրված է Կուրանի շրջանի Եկատերինօպոլ քաղաքը: Եկատերինի ղեկերական վարչութիւնը, իրապէս համակրելով գիւղատնտեսական ինստիտուտ բաց անելու գաղափարին Կովկասում, որ դեռ ոչ մի նոր բարձրագոյն դպրոց չը կայ, խոստացաւ նշանաւոր դրամական օժանդակութիւն, իսկ քաղաքն ապագայ ինստիտուտի համար ձրի յատկացրեց մի անհգին նոյաբաժին: (Ե.Բ.)

ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՊԱՏՆԻՍՏԱՐ ԵՈՒՐԸ

Պոս. Արսուրի վերջին օրերը: «Berl. Tageblatt» լրագրի խօսքով, Պոստ Արսուրի վերջին օրերը սարսափելի էին: Եպագոնական աւաւրեւը ընկնում էին հիւանդանոց: Վրա, այնպէս որ հիւանդները այլ ևս չէին կամենում այնտեղ մնալ: Մի քանիսը, չը նայելով խիստ ցրտերին, բ՛լ կ'էին փողոցում, ուրիշները մօտենում էին հապոնական գծին և քաւեր էին ննջում հապոնացիների վրա, մինչև որ մեռնում էին կամ գիրի ընկնում: Դա տեսեց 5 օր և 5 գիշեր: (ՀօԲ.)

«Daily Mail» լրագրի թղթակիցը նկարագրում է պաշարման սարսափները. նրա նախկին վերաբերում է հոկտեմբերի վերջին և ցոյց է տալով, թէ ինչ անհաւանական արգիւթներ հետ պէտք է կոտէին հապոնական ապագորները ամբողջների տակ ականներ դնելու: Գիշերները ռուսները աշող գործողութիւններով կարողանում էին քանդել ամբողջ օրվայ ծանր աշխատութիւնը: Երկու կողմերը համում էին կատարեալ կատաղութեան, պաշտպանվելով և յարձակվելով ձեռքի ուսմբերով և նոյն իսկ բամբուկային փայտերով:

Պոս. Արսուրի անձնատուրեան ռազմագիտական նշանակութեան Գինեթալ Մէկէլ, որ առաջ ետպոնական օֆիցերների ռուսացի էր, ասել է «Chicago Daily News» լրագրի թղթակցին. «Պատերազմական մեծ դրամայի առաջին ակտը վերջացաւ: Եպագոնացիները հասան իրանց առաջին մեծ նպատակին—ռուսաց Էսկադրայի ոչնչացումը և Պոստ-Արսուրի առումը: Դրանով Պոստ-Արսուրը, եպագոնացիները վերջնականապէս հաստատվեցին Մանշուրի տարածքում: Լեռնաշղթան այժմ նրանց անկապաւելի սեփականութիւնն է: Եպագոնական բանակը, դժբախտութեան դէպքում, ծածկվելու տեղ ունի: Նրա հաղորդակցութիւնը ծովի հետ ապահովված է, բայց մինչև բերդի առումը և նաւատարմի ոչնչացումը նա մեծ վրտանգի էր ենթարկված: Ռուսների համար

դժուար կը լինի ստիպել հապոնացիներին հրաժարվել իրանց ձեռք բերածից, գոնէ մինչև եպագոնացիները կը պահեն տիրապետութիւնը ծովի վրա:

Մովսէս Տօգօի նաոր սպանված զինուորների սոււերներին ուղղված: Մովսէս Տօգօն ներկայ էր Տօկիօում այն հոգեհանգստեան, որ կատարվեց Պոստ-Արսուրում սպանվածների յիշատակին: «Times» լրագրի Տօկիօի թղթակիցը հաղորդում է այդ ճառը հետեւեալ ձևով. «Ես կանգնած եմ ձեր հոգիների առաջ և կարող եմ համարակ առտայայտել իմ զգացումներս: Ձեր դէմքերը, իբրև կենդանիներ, կանգնած են իմ յիշողութեան մէջ: Ձեր մարմնական գոյութիւնը դադարեց, բայց ձեր անցնումը այս աշխարհից՝ ձեր պարտականութեան սխրագործ կատարումն էր: Շնորհիւ այդ սխրագործութեան, թշնամու նաւատորմը աշխարհի այս մասում բոլորովին ոչնչացւեց: Մեր միացեալ նաւատորմը պահում է ամբողջութեամբ տիրապետութիւնը ծովի վրա: Դա կը բերի խաղաղութիւն ձեր հոգիներին և կը տայ նրանց հանգստութիւն: Ես իմ քաղցր պարտաւորութիւն եմ համարում, հասնելով այս քաղաքը կայսրի կամքով, անձամբ հաղորդել մեր աջողութիւնների մասին նրանց հոգիներին, որոնք զոհեցին իրանց երկրային գոյութիւնը այդքան մեծ հետեւներին հասնելու: Այս հաղորդագրութիւնը անում եմ ես, նաւաստի Տօգօ, միացեալ նաւատորմների ծովապետ: (ՀօԲ.)

«ՄՇԱԿԻ» ՀՆՈՒԱԳԻՐՆԵՐԸ

ՌՈՒՍԱՑ ԳՈՐԾԱԿԱՆՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

29 ղեկտեմբերի
ՇԱՆԻՔԱՅ. Ռուսները մեծացնում են ոյժերը եպագոնացիների ձախ թէի դէմ, մասնաւոր Սիէնյանի մօտ, ուր ներկայումս 17-ից մինչև 18 հազար մարդ կայ:

ՊՈՐՏ. ՍԱԻԴ, 29 ղեկտեմբերի: Ռուսական ակնաւանակերից մէկը նաւաւայանը մտնելու ժամանակ ընդհարեց ամխատար նաւի հետ, որը ջրատոյգ եղաւ: Ռուս օֆիցէրներից շատերը ափ իջան:

ՊԱՐԻՉ, Հուլի ընկի: Եպագոնացիները չեց, որ նրա յիստերը հրապարակական չը լինեն բոլոր դէպքերում, երբ գործը կը վերաբերվի փաստեր բերելուն և վկանների ցուցմունքներին, այսինքն առաջին նշանակութիւն ունեցող հարցերին, իսկ յանձնաժողովի խորհրդակցութիւնները տեղի կունենան ղոնփակ այն պատճառով, որ հրապարակական վիճարարութիւնները մինչև անգամ երկրորդական հարցերի վերաբերմամբ լուրջ անյարմարութիւններ կը ներկայացնէին: Մամուլի ներկայացուցիչներին կը թոյլատրվի ներկայ լինել դատչւում տոմսակներով: Հրապարակական յիստերը տեղի կունենան մինիստրութեան քանկէտային մեծ դաշիւճում:

ԲԵՐԼԻՆ, 28 ղեկտեմբերի: Վիլհէլմ կայսրը ընդունեց ռուսաց դեսպանին և ղեկտեմբերի 29-ին ընդունեց հապոնական դեսպանին: ՎԱՇԻՆԳՏՈՆ (Բէյտէր): Ֆիլիպին Մեծի արձանը պայթեցնելու յանցաւոր փորձի ջրանոսութեւը պարգից, որ այդ գործը մի յիւսար հանաք էր:

ՊԱՐԻՉ, Ամբողջ մամուլը համակարծիք է, որ Դոււմէրի ընտրութիւնը Կօմբի մինիստրութեան լուրջ պարտութիւն է ներկայացնում: Կառավարութեան համակրող լրագիրները բացարձակապէս խոստովանում են, որ, շնորհիւ Դոււմէրի ընտրութեան, Կօմբի և հարապետութեան մեծամասնութեան դրութիւնը խախտվեց:

30 ղեկտեմբերի
ՄՈՍԿՎԱ, 29 ղեկտեմբերի: Բացվեց դեղագործների ժողովը: Հաւաքվեց մինչև 100 մարդ: Ժողովը կը տէէ երեք օր: Այսօր քըննվում է դեղագործների իրաւական դրութեան հարցը հասարակական հիմնարկութիւնների մէջ:

ՊՈՐՏ ՍԱԻԴ, 29 ղեկտեմբերի (Բէյտէր): Մովսէս Դօրբօտօրաւորու էսկադրան մասաւ ջրանցքը: Նաւերը վերցրին 1000 տօնն առում, 500 տօնն քաղցր ջուր և մեծ քանակութեամբ թարմ պաշարներ և կօնսերքներ: Նաւերի կատարելիքը դերը յայտնի չէ: Երեւի նրանք կանցնեն դէպի Մադագասկար Զիբուտի վրայով:

ՆԻԻ ԵՐԿ, 29 ղեկտեմբերի (Բէյտէր): Վերջին հինգ ամիսներէ ընթացքում Նիւ-Եօրկ եկան 75,160 ռուս հրէաներ: Այդ զաղթականները մեծ մասը նորից յետ է գընում, որովհետև նրանք եկել են արտասահմանեան օժանդակութեամբ:

1884

